



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

1959 • 50 • 2009

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

MENYHÁRT MÁRIA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(33552/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. október 27.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Menyhárt Mária kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Kristina Pardalos, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2009. október 6-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (33552/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Menyhárt Mária („a kérelmező”) 2005. szeptember 12-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Gasztonyi E., Ajkán praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltszl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2009. március 30-án a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. Cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1942-ben született és Ajkán él.

5. 1993 novemberében a kérelmező férje pert indított a kérelmező ellen az Ajka Városi Bíróságon, házasságuk felbontását és a házassági közös vagyon megosztását kérve a bíróságtól. Több tárgyalást és szakvélemény beszerzését követően a Városi Bíróság 1997. február 6-án részítéletben felbontotta a kérelmező házasságát.

6. A kérelmező kérelmére egy másik, a szóban forgó perrel összefüggő jogvita elbírálásáig az eljárás 1999. január 29. és 2000. augusztus 1. között

felfüggesztésre került. Számos további tárgyalást és további szakvélemények beszerzését követően a bíróság 2004. június 8-án megosztotta a közös vagyont.

7. Fellebbezés nyomán a Veszprém Megyei Bíróság 2005. május 12-én részben megváltoztatta a határozatot.

A JOG

8. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

9. A Bíróság észrevételezi, hogy a figyelembe veendő időszak több mint tizenegy és fél évig tartott. Ezen időszakból le kell vonni azt az egy és fél évet, ami az eljárás kérelmező által kért felfüggesztésének felel meg. A fennmaradó időszak azonban két bírósági szinten még így is tíz évet meghaladó. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. Az Egyezmény 41. Cikkére hivatkozva a kérelmező vagyoni kártérítés tekintetében meg nem határozott összeget, nem vagyoni kártérítés tekintetében pedig 9100 eurót követelt. A Kormány vitatta az igényeket. Összegekre meghatározott igény hiányában a Bíróság nem tudja megvizsgálni a vagyoni kártérítés iránti igényt; ezért a Bíróság ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s ezen az alapon 8000 eurót ítél meg számára.

12. A kérelmező további 500 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére, amely összeg különböző, dokumentumokkal alátámasztott adminisztratív kiadásoknak, fordítási díjaknak, valamint ügyvédi munkadíjnak felel meg. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen

felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság a teljes kért összeg, azaz 500 euró megítélését tartja ésszerűnek.

13. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 8000 (nyolcezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetni nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. október 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök